

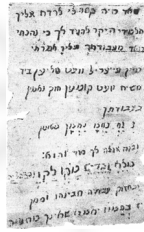

מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, רֹאשׁ הַשָּׁנָה

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל

בס"ד - פרשת נצבים - עלון מספר תקה"ל

השבת של רבי נחמן מברסלב

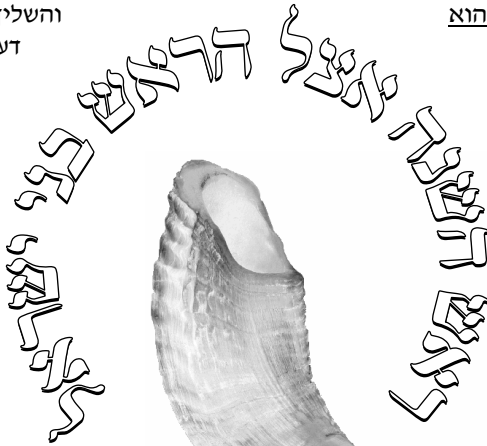

סיפור

[שיבחי הר"ן, י"ג]

© בימי ילדותו, היה [רבינו הקדוש זצ"ל] עושה כל מיני עבודות פשוטות של עבודת השם בלי שום חכמות, והכל בהצנע גדול, ותכף כשיצא לחוץ, היה עושה בכוונה כל מיני מעשה נערות, כל מיני שחוק וקפיצות ושאר עניינים כאלו, שקורין "פאר שייטקייט", עד שלא היה יכול לבוא על דעת שום אדם, שהוא רוצה בעבודת השם. ובתחילה, בימי ילדותו, היה נוהג, שהיה לוקח איזה גדולים (מטבעות) והחליפם על טפלים (מטבעות קטנות), ונכנס לבית הכנסת בהצנע, דרך חלון וכיוצא, ולקח עמו הספר "שערי ציון", ואמר ה"לשם יחוד" של עשיית מצוה, ולקח טפל אחד והשליכה לתוך ה"מתן בסתר", ואחר כך חזר ועשה עצמו כאילו הוא מסייח דעתו מזה, ואחר כך חזר ואמר "לשם יחוד" הנ"ל, וחזר והשליך פרוטה אחת לתוך ה"מתן בסתר", וחזר והסיח דעתו, וחזר ואמר "לשם יחוד" הנ"ל, והשליך עוד פרוטה אחת; וכן חזר ועשה כמה פעמים, עד שהשליך כל הפרוטות לתוך ה"מתן בסתר", ועל כל פרוטה ופרוטה אמר ה"לשם יחוד" הנ"ל.

© וכוונתו היה, כדי שיעשה מצוות רבות, כי עבודתו היה בפשיטות גמור, בלי שום חכמות כלל. וכן היה עושה ועובד את השם יתברך בכל מיני עבודות פשוטות לגמרי, בלי שום חכמות כלל, אף על פי שבאמת היה חכם גדול ומופלג בחכמה מאד מאד גם בימי קטנותו ובימי נעוריו, כאשר היה מפורסם לכל מכיריו, אף על פי כן לא השתמש בשום חכמה כלל בעבודת השם, רק היה נוהג לעשות כל העבודות הפשוטות שבעולם, דהיינו לימוד התורה הרבה, מצוות מעשיות ורבות תפילות ובקשות ורבות התבודדות מאד, לדבר ולפרש שיחתו לפני יתברך כנ"ל, וכיוצא בזה. וזה היה עיקר חכמתו הגדולה מאד, כי מעוצם הפלגת חכמתו זכה תכף לחכמה זו, שאין צריכים שום חכמה כלל בעבודת השם, כי זה עיקר החכמה, הגדולה מן הכל (כמבואר בדברינו כמה פעמים) - שלא להיות שום חכם בעבודת השם, רק בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות כלל.

ארץ ישראל

[אוצר היראה - ל"ט]

✧ עיקר קדושת ארץ ישראל הוא על ידי התגלות הרצון שמאיר שם, היינו להאמין שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך ובהשגחתו לבד. וזה בחינת **כי רצו עבדיך את אבניה**, כי הם בבחינת התגלות הרצון (הלכות כלי היין הלכה א').

עצות

[עצות המבוארות - ראש השנה, יא-יג]

✧ בימי ראש השנה, יום הכפורים ועשרת ימי תשובה, צריך להרבות בבכיות לפני השם יתברך על החטאים והפגמים. והעיקר הוא שכל אדם צריך להיות במדרגה של "נער בוכה". היינו שכל אדם צריך לבכות לפני השם יתברך, ממש כפי שילד בוכה לפני אביו. כי צריך לדעת שאין לאף אחד שום שכל ושום חכמה כלפיו יתברך, לכן צריך רק לבכות לפניו יתברך בתמימות ובפשיטות על התרחקותו ופגמיו, ועל ידי זה

[אוצר היראה - אלול, קפ"ו]

קודם ראש השנה, קורין פרשת **אתם נצבים היום כלכם** וכו', להודיע שכל נפשות בית ישראל, גדולים וקטנים, כלם צריכים להתקבץ יחד ולכלל יחד באהבה בתוך הקדושה העליונה, בתוך בחינת קדשי קדשים, אבן שתיה, שכל הכולל, שהוא בחינת משה, בחינת הצדיק האמת, שצריכין לנסוע אליו על ראש השנה.

ועל-ידי-זה שנכללין יחד בתוך אבן שתיה, שכל הכולל, על-ידי-זה זוכין כל אחד ואחד להחיות שכלו, עד שיוכל להמתיק כל מיני דינים וצמצומים, ומשם נמשך המתקה לכל אחד ואחד במקומו, ביומו ושעתו, שידע כל אחד כפי מה שהוא, במקומו בביתו, או בדרך באיזה מקום שהוא, וכפי מה שהוא באותו היום ובאותו השעה והרגע, שידע היטב שבאותו השעה והרגע יוכל לדבק עצמו לה' יתברך ממקומו שהוא שם, ומכל הפגמים והבלבולים והעקמומיות שבלב שעובר עליו אז, כפי האדם והמקום והזמן, כי הכל נמתק ונתבטל על ידי השכל העליון הכולל הנ"ל.

וזה : **אתם נצבים היום** - זה בחינות אדם ומקום וזמן ; **אתם** - היינו אדם, בחינת כלליות נפשות ישראל ; **נצבים** - בחינת מקום שנצבים עליו ; **היום** - בחינת זמן.

וזה : **כלכם לפני ה' אלקיכם**, שאתם כלכם, כל אחד כפי מקומו ושעתו, כלכם צריכים לידע שאתם נצבים ועומדים היום לפני השם אלקיכם, וזה זוכין על ידי הכלליות (ההכללות) בהצדיק האמת, שהוא בחינת קדשי קדשים, אבן שתיה.

וזה : **לעברך בברית וכו' אשר אנכי כרת עמך היום** - בחינת **היום אם בקולו תשמעו**, להתגבר להתחיל בעבודת ה' בכל עת ובכל שעה ובכל רגע שעומד בו, ולא לדחות מיום לחברו כלל, כי צריכין לידע שאין לאדם בעולמו אלא אותו היום ואותו רגע לבד, כמו שכתוב **ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו**.

אתם נצבים היום ...

[לקוטי הלכות ה' - הלכות שילוח הקן ד' - י"ג בהמשך]

וזהו שקיבץ משה כל המדריגות שבישראל קודם מותו והזהיר אותם שכולם צריכין לקיים את כל דברי התורה הזאת, כמו שכתוב : **אתם נצבים היום כולכם וכו' ראשיכם וזקניכם ושוטריכם וכו' וכו' מחוטב עצץ עד שואב מימין**, ראה ממי התחיל וממי סיים, שהתחיל מראשי בני ישראל שהם בחינת הגדולים במעלה מאוד מאוד, והולך וחושב כל המדריגות שבעולם שכלולים באלו העשרה שחושב, עד שסיים : **מחוטב עצץ עד שואב מימין** - שהם **הגבעונים** שנתגיירו שלא לשמה רק מחמת אימה (כמו שאמר רבותינו ז"ל, מלמד שבאו גבעונים בימי משה וכו') והם מרמזים על תכלית דיוטא התחתונה. וקיבץ כולם קודם הסתלקותו, ואמר שלכולם הוא מוסר את התורה, כמו שכתוב שם : **לעברך בברית ה' וכו'**, וכן הזהיר שם שלכל הדורות עד הסוף הוא מוסר את התורה, כמו שכתוב : **ולא אתכם לבדכם וכו' כי את אשר ישנו פה עמנו לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה וכו'**, להורות שלכולם נמסרה לכל המדריגות שבכל הדורות עד הסוף, כי כולם יצליחו לנצח על ידי התורה, יהיה מי שיהיה, מאיזה מדרגה שהוא, כי דרך התורה הוא מגן לכל החוסים בו.

טוב להגיד ולשיר נַחֲמֵ נַחֲמֵ נַחֲמֵן מֵאוֹמֵן לזכות לכל הישועות

תשובה, באופן שיתעוררו רחמיה עלי, ותחמול עלי ועל כל ישראל, בחמלה גדולה ואהבה יתרה.

● וזכנו לאתרוג נאה בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אתרוג נאה וכשר באמת ומהודר בכל מיני הידור, ולולב והדס וערבה כשרים ונאים ומהודרים, ונוכה לקיים מצוות נטילת ארבעה מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדושה ובטהרה גדולה ובאהבה וביראה בשמחה וחדוה רבה ועצומה, ואזכה לומר הלל שלם בכוונה גדולה באמת, עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה בכוונה הלב באמת ובדבקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על-ידי הנענועים להמשיך הארה מהמוחין שבראש לתוך הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המוחין לבחינת מלכות. ויתגלה מלכותך לעין כל, ונוכה להודיע לבני האדם גבורתך וכבוד הדר מלכותך, **וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו**, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר למלכותך.

מכתב

[מספר אפי הנחל - מכתב ס"ה]

✎ ב"ה, ערב שבת קודש ה' תשרי תשכ"ה.
לכבוד מחמד עיני, מר ... שאינו רעב ללחם ולא צמא למים. רק לשמוע קול החכם האמתי, הפלא היחידי שבכל יחידה הדורות אשר שלחו ה' לדורותינו האחרונים, לגאלינו גאולה שלמה שאין אחריה גלות. עושה חדשות יחדש עליך ועל ביתך שנה טובה ומתוקה, בגוף ונפש.

✎ קבלתי את ברכתך הלבבית, בצירוף צ'ק על סך מאה לירות ישראליות. והיו לי לנחת ושמחה רבה. מעומק לבי אביע לך רב תודות וברכות. בעל הרחמים בעל הישועות יאיר עליך אור הצדיק. ותזכה מחדש להתחבר ולהתקשר בכל עוז, עם הצדיק ואנשיו הכשרים האמיתיים. כי כמו גדול ונורא מאוד להושיע לנצח, לכל החוסים בו. אשריך אשר ברצונך ותשוקתך החזקה, התגברת בעקשנות גדולה, על כל המניעות וחומות ברזל, ובאת גם השנה, על ראש השנה, אל הצדיק, שהודיע לנו, שאין דבר גדול מזה. מתנה גדולה היא לך מאת ה', תקבלנה באהבה ובשמחה בכל שנה ושנה, כל ימי חיך. ה' יתברך יזכנו להכין עצמנו כבר מעתה, לבוא אל הצדיק, על ראש השנה הבא. הגופות רחוקות, אבל הלבבות קרובות מאוד. וה' יודע האמת, כי אתה נמצא בעמקי לבבי תמיד, בכל יום ובכל עת, בלי הפסק, בתפילה וגעגועים לישועתך והצלחתך הנצחית, אוהבך באמת בכל לב ונפש.

המעתיק

רצון וכיסופין

[אוצר היראה - רצון וכיסופין, י']

❖ כל מה שמתגברין ברצונות טובים וכסופין קדושים להשם יתברך נכללין ביותר בשמו הקדוש יתברך. וכמו כן נגדל שמו של זה האדם בעולם. והכל משתוקקים ורוצים להכלל בו ולהתקרב אליו (הלכות נטילת ידים לסעודה ו' -אות ק"ז).

- ונהר יוצא מעדן: זה בחינת צדיק יסוד עולם.
- ונהר יוצא מעדן: הוא בחינת שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, שהוא בחינת השיר שלעתידי (למ"ב, ח').
- י', י"ק, י"קו"ק: הוא בחינת שיר פשוט, כפול וכו', כמובא בתיקונים (תיקון כ"א), שהוא עולה כולו ע"ב.
- ובתוך זה השם של הצדיק האמת, משובש ומשותף שמו יתברך (למ"ב, ס"ז).
- נָחַם נַחֲמָה נַחֲמָן: בגמטריה קטנה עם הכולל, עולה ע"ב.
- מכל המאמרות הקדושות האלו, מובן בבירור שהנהר היוצא מעדן, הוא הצדיק יסוד עולם שהוא רבינו נחמן זיע"א, הוא בעצמו השיר פשוט, כפול, משולש, מרובע שיתער לעתיד, כמובא בתיקוני זוהר.

זוכה לאתרוג נאה. וככל שמתחזקים בבחינה של "נער בוכה", היינו שבוכים לפני השם יתברך בתמימות ובפשיטות, כילד שאין בו חכמה ושכל, כן זוכים לאתרוג נאה יותר.

✎ בראש השנה, צריך להיות חכם לשמור על המוח ועל טהרת המחשבה, ולחשוב רק מחשבות טובות, היינו להתחזק באמונה ביטחון ותקוה, שה' יתברך ינהיג עמנו בחסד וברחמים בכל הפרטים, ויתן לנו שנה טובה. אמנם צריך לבכות בראש השנה לפני ה' יתברך על הפגמים והעוונות, אבל גם צריך להתחזק מאד בשמחה ובתקוה וביטחון שה' יתברך יתן לנו שנה טובה, כמבואר למעלה.

✎ ביום ראשון דראש השנה צריך למעט מאד בדיבור, ובפרט אדם גדול צריך יותר לדקדק בעצמו למעט בדיבורים ביום ראשון דראש השנה.

תפילה

[לקוטי תפילות ב', נ"ז]

● שמעה תפילתי ה' ושוועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי, סורו ממני כל פועלי אוון כי שמע ה' קול בכי.

● רבונו של עולם, מלא רחמים, שומע קול בכיות עמו ישראל ברחמים, עזרנו לבכות הרבה בכל יום ויום בלב נשבר ונדכה באמת, בלב נשבר הבא מתוך שמחה. עזרנו שאזכה לבכות לפניך בכל-עת בדמעות שליש כבן הבוכה לפני אביו, על גודל רחוקי ממך, באופן שיהמו מעיך ויכמרו רחמיהך האמתיים עלי, והשיבנו אליך בתשובה שלמה מהרה. רבונו של עולם, בעל הרחמים, מלך מתרצה בדמעות, אתה יודע עוצם הרחמנות שעלי, וכמה וכמה אני צריך לבכות לפניך על גודל רחוקי ממך בלי שיעור כאשר אתה ידעת, רחם עלי ופתח לבי שאזכה להרגיש כאבי באמת עד שאבכה לפניך הרבה בכל יום ויום, ובפרט בימים הנוראים שהם ימי אלול, וראש-השנה, ועשרת ימי-תשובה, ויום-הכפורים, והושענא-רבא, שהם ימי רצון, ימי תשובה, ימים קדושים ונוראים מאד. עזרני והושיעני ברחמיהך הרבים לבכות בהם הרבה בלב שלם באמת, **פלגי מים תרד עיני, על לא שמרו תורתך**.

● ואזכה להשליך מאתי כל החכמות וכל המחשבות המבלבלים ומטרידים ומונעים מתמימות [מנקודת האמת] בכל-עת, כולם אזכה לשבר ולבטל ולהשליכם מאתי לגמרי, ואזכה להתפלל ולעסוק בעבודתך בפשיטות ובתמימות באמת.

● מלא רחמים, זכני בכלל ישראל

שאהיה בכל הימים הנוראים בבחינת "נער בוכה". ואתה תחמול עלי בחמלה גדולה וברחמים רבים, באופן שאזכה מעתה על-כל-פנים להשליך כל הרע והבלבולים מאתי, ואעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגונות והמבלבלות.

● רחם עלי למען שמך, מלא רחמים, ותן לי ימים נוראים טובים קדושים וטהורים באמת. זכני להתקדש מעתה - בפרט באלו הימים הנוראים הקדושים הנשגבים מאד - זכני לשפוך את לבי כמים נוכח פניך ה' תמיד, בפרט ברבוי הסליחות והתפילות שמרבים באלו הימים הנוראים המרעידים ומרעישים מאד. מי לא יירא מי לא יפחד בימים כאלו, המלאים פחד ואימה ויראה חיל ורעדה וחלחלה מפניך. מי לא נפקד בימים ההם, כי הם נוראים ואיומים מאד מאד, ומלאכים בהם יחפזון וחיל ורעדה יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין.

● רבונו של עולם, רבונו של עולם, איום ונורא. תן לי דבורים חדשים עתה, תן לי דבורים עתה לרצונך בהם ממקום שאני שם עתה, שאזכה לשוב אליך באמת מעתה. עזרני מלא רחמים, הושיעני הושיעני מלא ישועות, משכני לתוך תמימות ופשיטות באמת ולא אחשוב שום מחשבות חיצוניות ולא שום מחשבות יתירות (שקורין: איבער טראכטיק), רק אעשה עצמי כאיני יודע, כי באמת [אין אני יודע] אינו ידוע לי כלל מה נעשה עמי, מכל שכן מה שנעשה בעולם, כי מאד עמקו מחשבותיך. רחם עלי מלא רחמים, וזכני להתנהג בתמימות באמת בכל-עת, באופן שאשוב על-ידי-זה אליך באמת מהרה. זכני לבכות הרבה בראש-השנה ויום-הכפורים והושענא-רבה ובכל ימי אלול ועשרת ימי-

